

Griffie nr.	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.nr. ME66.L2.427-03	<u>Openbare terechtzitting van 15 maart 2006.</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie :

tegen :

1. " , geboren
godsdiensleraar, wonende te

2. maatschappelijke zetel
gevestigd te

Beiden vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. , advocaat te

VERDACHT VAN:

De eerste en de tweede

- om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

- om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

te ononderbroken tussen 1 juli 2002 en 7 december 2003

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 en door artikelen 7, 8 en 9 van het Decreet van 4 juni 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein,

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 1a 87ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door het zonder vergunning verbouwen van een woonhuis tot ontmoetingshuis en het verder uitbaten van dit ontmoetingshuis.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te
dd. 20.08.2004 nr.

Gelet op de processtukken;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beide beklaagden in hun middelen van verdediging;

De tenlastelegging

De tenlastelegging is afdoende naar recht bewezen, en wordt door beklaagden niet betwist.

Het bewijs vloeit overigens voort uit de objectieve gegevens van het strafdossier.

De straftoemeting

Bij de straftoemeting dient enerzijds rekening te worden gehouden met de persoonlijkheid, respectievelijk de hoedanigheid van de beklaagde, en anderzijds met de ernst en het laakbaar karakter van de ten laste gelegde feiten, doch ook met de wijze waarop aan dedelictuele toestand een einde werd gesteld.

De feiten zijn relatief ernstig en laakbaar, gelet op het gebrek aan respect voor de ruimtelijke ordening.

Beklaagden beschikken over een blanco strafregister.

Inmiddels is het de nieuwe eigenaar van het pand, en werd een stedenbouwkundige vergunning bekomen. De delictuele toestand bestaat dus niet meer.

Ter terechtzitting stelt de Procureur des Konings te Mechelen dat de toestand inderdaad volledig geregulariseerd is.

De rechtbank acht het dan ook gepast in gegeven omstandigheid beklaagden de gunst van de opschorting te verlenen.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet 5 maart 1952 gew. door wet van 24.12.1993 en wet 7.02.2003;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 50, 66 van het strafwetboek;
- 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 zoals gewijzigd door artt. 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 en door artt. 7, 8 en 9 van het Decreet van 4 juni 2003
- 1, 2, 3, 6 wet 29 juni 1964
- 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
- EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997;
- EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak

Zegt dat de beide beklaagden de feiten hun ten laste gelegd hebben gepleegd.

Gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling gedurende een termijn van **drie jaar** wat betreft de beide beklaagden..

Veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, belopende tot heden: 156,86 euro en ieder tot een vergoeding van 25 euro overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 11 december 2001.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 maart 2006.

Aanwezig :

, alleenzetelend rechter;
, eerste substituut - procureur des Konings;
griffier;